Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

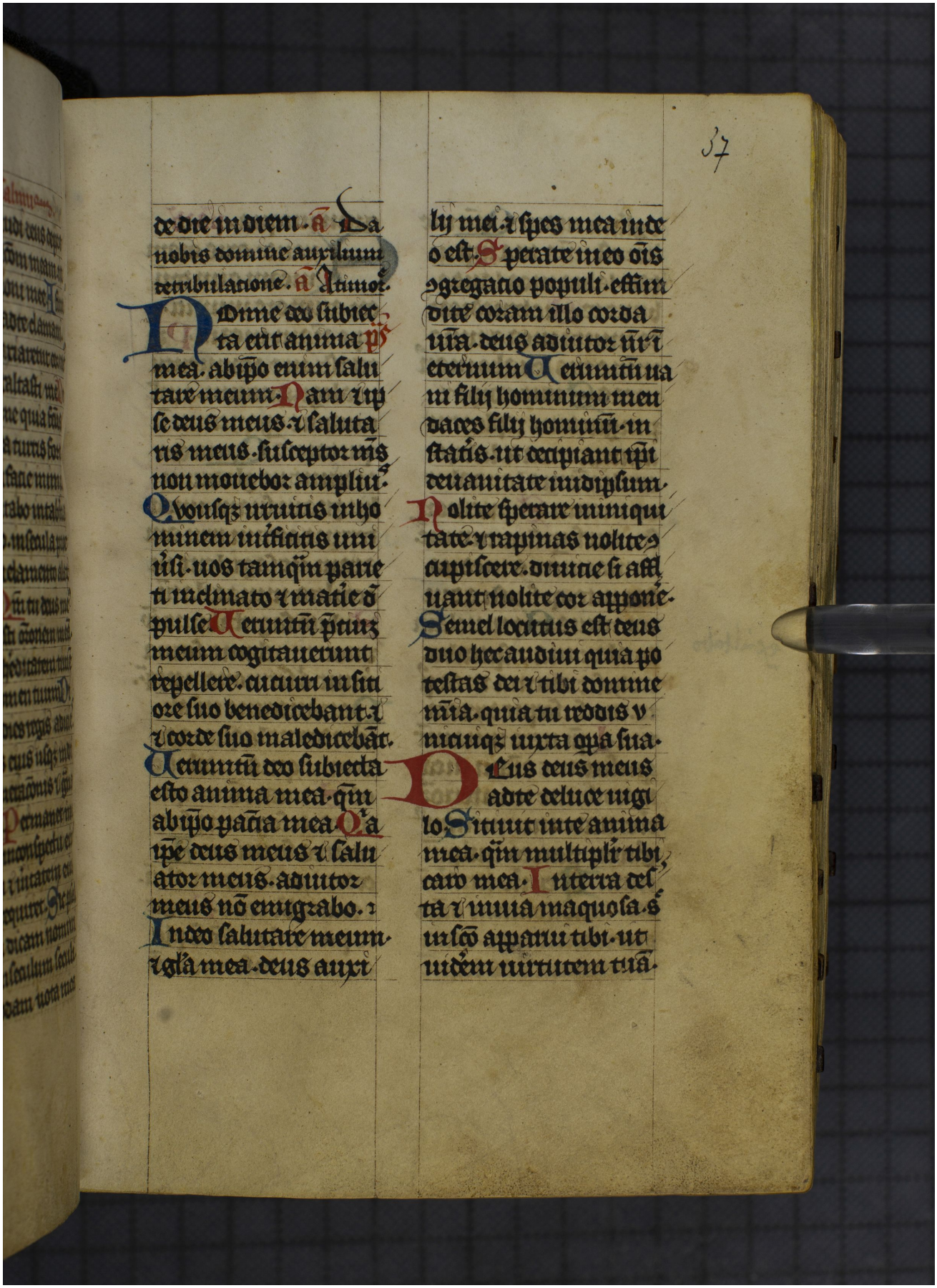

37

de die in diem. ℣ Da
nobis domine auxilium
de tribulatione. ℣ Quoniam
Domine deo subiec
ta erit anima ps
mea. ab ipo enim salu
tare meum. Nam ip
se deus meus et salutaris
meus. suscep tor mis
non movebor amplius.
Quousq; ut quid filii homi
nem in fidiatis uni
uersi. uos tamq̃m parie
ti inclinato et maceriae d̃
pulse. Nonne pauci
meum cogitaverunt
repellere. arcanum in sui
ore suo benedicebant. et
corde suo maledicebat.
Nonne deo subiecta
esto anima mea. quia
ab ipo patiencia mea. Quia
ipse deus meus et salu
tator meus. adiutor
meus non emigrabo. et
Inde o salutare meum
et gloria mea. deus auxi
lij mei. et spes mea inde
o est. Sperate in eo omis
congregacio populi. effun
dite coram illo corda
uiua. deus adiutor nr̃i
eternum. Nonne uni
uersi filij hominum men
daces filij hominum in
statis. ut decipiant ipsi
de iniquitate in dipsum.
Nolite sperare in iniqui
tate et rapinas nolite
concupiscere. diuitie si affl
uant nolite cor apponere.
Semel locutus est deus
duo hec audiui quia po
testas dei et tibi domine
mia. quia tu reddis u
nicuiq; iuxta opa sua.
Deus deus meus
ad te de luce uigi
lo. Sitiuit in te anima
mea. quam multipliciter tibi
caro mea. In terra des
erta et inuia inaquosa. sic
in sancto apparui tibi. ut
uidem uirtutem tua.